

**LIBERDADE PARA
ÖCALAN!**

**UNHA SOLUCIÓN POLÍTICA
PARA A CUESTIÓN CURDA!**

Ó lider curdo Abdullah Öcalan debe permitírselle reunirse cos seus avogados e coa súa familia. Tamén se lle debe permitir retomar o seu rol na búsqueda de unha solución xusta e democrática para o conflito curdo en Turquía.

SOBRE A CAMPAÑA: LIBERDADE PARA ÖCALAN, UNHA SOLUCIÓN POLÍTICA PARA A CUESTIÓN CURDA.

A campaña internacional "Liberdade para Öcalan, unha solución política para a cuestión curda" une a movementos sociais, partidos políticos, municipios, sindicatos, activistas, intelectuais e a millóns de curdos e os seus amigos de todo o mundo ó redor dun obxectivo común: facer posible unha solución política xusta e democrática á centenaria cuestión curda de Turquía, permitindo a participación do líder curdo, Abdullah Öcalan, nun diálogo renovado.

Abdullah Öcalan é considerado, grazas ós seus esforzos en prol dunha solución democrática, como líder político por millóns de curdos de todo o mundo. En febreiro de 1999, foi secuestrado nunha operación de intelixencia internacional e enviado a Turquía, onde desde ese entón estivo en prisión, sen ningún contacto co mundo exterior durante anos e sometido a tortura e tratos crueis e degradantes.

A pesar diso, o movemento que creou Öcalan e as persoas que se inspiraron nel están á vangarda das loitas curdas pola autodeterminación, así como dos movementos multiétnicos e plurirrelixiosos e pola democracia en Oriente Próximo. As súas teorías inspiran a quen loita pola autodeterminación, a liberación da muller e o fin de todas as formas de desigualdade e explotación no mundo.

A irresolta "cuestión curda" de Turquía -os conflitos e a inestabilidade política derivados da violenta negación, por parte da República Turca, dos dereitos civís e políticos fundamentais a 20 millóns de cidadáns curdos- custou decenas de miles de vidas, desprazou a millóns de persoas e deu poder a chovinistas, fundamentalistas relixiosos e autócratas de todo o mundo. Está vinculada a moitos dos problemas rexionais e mundiais máis graves que afectan á vida e o benestar de millóns de persoas: a ocupación, o racismo, a opresión da muller, a intolerancia relixiosa, a explotación económica e a destrución do medio ambiente.

Esta campaña é internacional, en parte, porque a cuestión curda é un problema internacional. Curdistán é unha nación que, debido a divisións creadas por potencias europeas como Francia e Gran Bretaña, atópase dividida entre catro Estados: Turquía, Irán, Iraq e Siria. A capacidade de Turquía para librar unha guerra contra os curdos en todo Oriente Próximo é o resultado de décadas de apoio incondicional de Estados Unidos e outros membros da OTAN e da nova estratexia de Turquía de enfrontar a esas potencias con outros Estados, como Rusia e Irán, para obter concesións anti-curdas de todas as partes.

Tamén é internacional porque as solucións de Öcalan son internacionais. O seu marco para unha solución política á cuestión curda podería poñer fin a un século de guerra e

opresión en Turquía e os países veciños. As teorías universais que serven de marco ás súas solucións poden servir de modelo a quen busca alternativas ás grandes crises do noso tempo: desde a crecente desigualdade ao cambio climático até o ascenso de autócratas de extrema dereita que se aproveitan da crecente desilusión co sistema.

Cando Öcalan sexa libre de participar nun proceso político para resolver a cuestión curda e seguir desenvolvendo as súas ideas, o resultado será máis liberdade e máis paz para todas nós. Desgraciadamente, os dirixentes autoritarios de Turquía sábeno e temen enormemente este escenario, polo que, co apoio da comunidade internacional, manteñen en illamento a Öcalan dende case tres anos para manter o seu dominio do poder e prolongar as súas interminables guerras.

Na última conversación de Öcalan cos seus avogados, a cal tivo lugar en 2019, o líder curdo asegurou que, se se lle dera a oportunidade, podería resolver a cuestión curda nunha semana, grazas ó continuo desenvolvemento das súas ideas para unha solución política á cuestión curda desde que o goberno turco abandonou por última vez as conversacións de paz. A medida que Turquía amplía a súa ocupación do Curdistán iraquí e do norte e leste de Siria e a súa represión da disidencia dentro e fóra do país, o pobo curdo e outros pobos de Turquía, as comunidades de Oriente Próximo e o mundo precisan unha solución política máis que nunca.

Tamén nos preocupa máis que nunca a seguridade e o benestar de Öcalan. O illamento está recoñecido internacionalmente como unha forma de tortura, a cal, no caso de Öcalan, vese prolongada durante tres anos. Isto é extremadamente perigoso. Dende o comezo deste proceso de illamento a información sobre a situación de Öcalan é incerta, non se sabe nada máis aló do feito de que recentemente recibiu "medidas disciplinarias", manobra do Estado turco para bloquear reunións con falsos pretextos, e que supostamente recibiu ameazas de morte.

Esta situación é insostible. Por esta razón, facemos a seguinte demanda:

Debe permitírselle ó líder curdo, Abdullah Öcalan, reunirse cos seus avogados e a súa familia e, en última instancia, debe ser liberado en condicións que lle permitan desempeñar un papel na procura dunha solución política xusta e democrática ao conflito curdo de Turquía, o cal dura xa décadas.

¿QUEN É ABDULLAH ÖCALAN?

Abdullah Öcalan naceu no seo dunha familia pobre, arredor do ano 1949, no pobo de Amara (en turco: Ömerli), na provincia de Urfa, no Curdistán do Norte (a rexión curda de Turquía). Ao terminar o ensino secundario, atopou traballo como funcionario na cidade de Amed (Diyarbakır). Máis tarde presentouse aos exames universitarios e matriculouse como estudante na Facultade de Dereito da Universidade de Istambul. En 1971, trasladouse á prestixiosa Facultade de Ciencias Políticas da Universidade de Ankara.

Tras o golpe militar de 1971, Öcalan observou como o goberno turco seguía negando e suprimindo a identidade e a cultura curdas. Afectado por este problema, e conmovido polas empobrecidas condicións sociais e económicas dos curdos, decidiu, xunto con varios amigos, investigar máis a fondo a situación curda. En abril de 1973, Öcalan reuniu a un grupo de seis estudantes universitarios revolucionarios para formar unha organización política curda independente. Consideraban que o Curdistán era unha colonia a cuxa poboación se lle negou, pola forza, o seu dereito á autodeterminación. O obxectivo principal do grupo era cambiar esta situación. O novo movemento cobrou impulso e atopou novos seguidores. Pero, a medida que o facía, a aristocracia curda, os grupos políticos rivais e as forzas de seguridade turcas alarmáronse e atacaron violentamente aos seus adeptos.

O 27 de novembro de 1978 fundouse o Partido dos Traballadores do Curdistán (PKK) nun pequeno pobo preto de Amed (Diyarbakır). Nacía un moderno movemento de liberación nacional, no que Abdullah Öcalan afianzábase como o seu líder ideolóxico e político.

As autoridades turcas reaccionaron con violencia e non toleraron ningunha das actividades políticas pacíficas do novo partido. Sucedéronse as detencións e os

Web: www.ocalanvigil.net – E mail: contact@ocalanvigil.net

enfrentamentos armados. En 1979, ao observar indicios dun inminente golpe militar, Öcalan e outros membros abandonaron Turquía e reorganizáronse en Siria. Grazas a súa previsión da situación asegurou a supervivencia da organización nacente. O 12 de setembro de 1980, o exército turco tomou o poder, o que provocou miles de detencións e torturas xeneralizadas.

Baixo o réxime militar, a loita política polos dereitos dos kurdos era imposible. Toda persoa que amosara resistencia ó sometemento, enfrontábase ao cárcere, ao exilio ou á morte. Desde o estranxeiro Öcalan seguiu dirixindo as actividades políticas do PKK e iniciou os preparativos para a resistencia armada, que comezou en 1984.

Öcalan pronto se deu conta de que a loita armada non podía achegar unha solución definitiva á cuestión kurda. A principios da década de 1990, tentou cambiar o enfoque cara a unha solución política que abordase o expolio e a negación da identidade no centro do problema. En 1993, expuxo por primeira vez a posibilidade de que os kurdos puidesen vivir pacificamente como cidadáns iguais dunha Turquía transformada politicamente, en lugar de buscar un Estado separado. Convocou un cesamento do fogo unilateral e mantivo conversacións indirectas co presidente Turgut Özal, pero tras a misteriosa morte de Özal o 17 de abril de 1993, abriuse un novo capítulo sanguento para os kurdos.

En 1998, durante outro cesamento do fogo unilateral declarado por Öcalan, Turquía ameazou a Siria coa guerra pola súa presenza no país. Para evitar o conflito, Öcalan viaxou a Europa co fin de promover unha solución política. Pero tamén foi expulsado de Europa e puxo rumbo a Kenia, onde o 15 de febreiro de 1999 foi secuestrado nunha operación internacional clandestina para entregalo e trasladado a Turquía.

"Case quixera dicir que a liberdade é o obxectivo do universo. A miúdo pregúntome se o universo non persigue, de feito, a liberdade".
- Abdullah Öcalan

CONDICIÓN NA PRISIÓN DE IMRALI

Os dereitos de Öcalan foron violados desde o momento en que foi capturado. Aínda que as autoridades turcas son directamente responsables, a complicidade internacional desempeña un papel importante no mantemento destas violacións de dereitos.

As entregas extraordinarias levadas a cabo sen procesos xudiciais, como o secuestro de Öcalan, son en si mesmas contrarias ao dereito internacional.

O xuízo de Öcalan foi condenado como inxusto por organizacións de dereitos humanos e tribunais internacionais. En 1999, Amnistía Internacional declarou que "o xuízo contra Abdullah Öcalan violou tanto a lexislación nacional como as normas internacionais" e pediu que se celebrase un novo xuízo imparcial e independente. Unha sentenza do Tribunal Europeo de Dereitos Humanos de 2005 ditaminou que o seu xuízo non foi independente nin imparcial, a causa da demora do seu xuízo e de que a súa defensa non dispuxo de tempo suficiente para prepararse.

Durante anos, Öcalan foi o único preso da illa de İmralı, illa prisión na que se atopa secuestrado. O lider curdo permanece regularmente incomunicado, sen contacto co mundo exterior durante meses ou mesmo anos. O illamento e a incomunicación prolongados considéranse formas de tortura segundo o dereito internacional, son violacións dos Principios Mandela da ONU, concibidos para protexer os dereitos dos presos.

En 2007, informouse de que Öcalan fora envelenado en prisión. Un laboratorio europeo confirmou a presenza de cromo e estroncio, tóxicos, en mostras do seu cabelo. Ante este

suceso, curdos de todo o mundo protestaron esixindo responsabilidades, a pesar destas reclamacións a administración penal non se enfrontou a ningunha consecuencia.

En 2008, os avogados de Öcalan denunciaron que o persoal penal arrastrara a Öcalan a un cuarto contiguo e obrigárano a tirarse ao chan mentres esnaquizaban a súa cela. Cando protestou por estas brutais medidas, foi ameazado explicitamente de morte. Unha vez máis, non houbo rendición de contas.

Estas violacións de dereitos humanos son motivo de preocupación internacional.

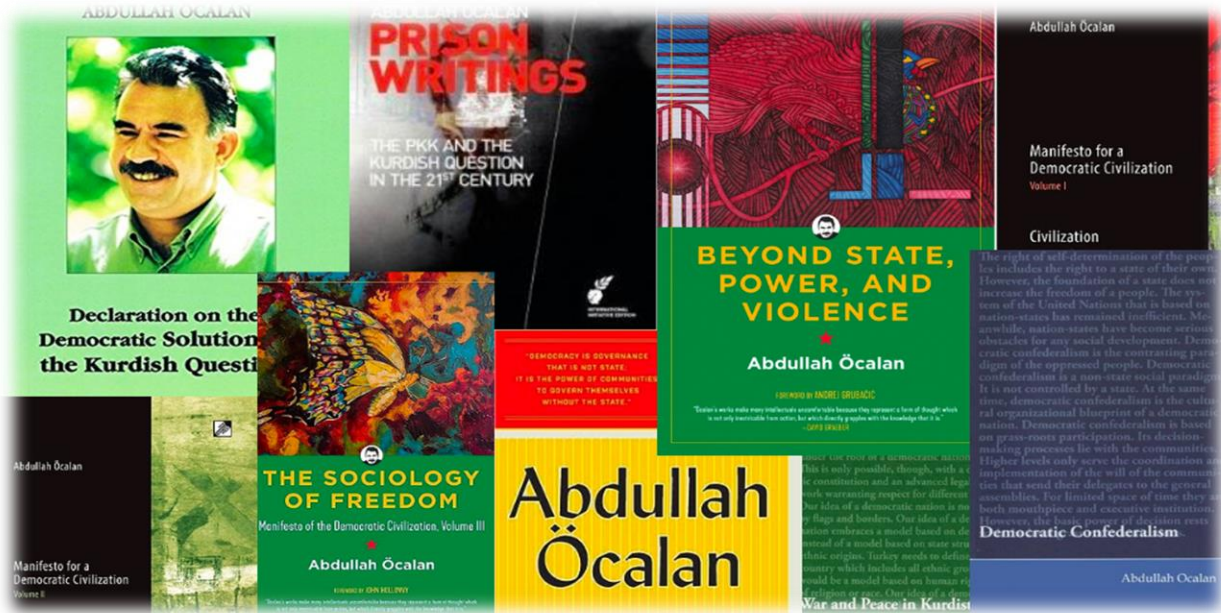
O Comité para a Prevención da Tortura do Consello de Europa encárgase de vixiar as condicións de reclusión en Turquía e noutros Estados europeos. O Comité e outras institucións europeas non esixiron regularmente responsabilidades a Turquía polas súas violacións sistemáticas do dereito turco e internacional en relación co caso de Öcalan.

Estados Unidos desenvolveu abertamente un rol importante na captura de Öcalan e axudou a Turquía a encubrir abusos xeneralizados contra os dereitos humanos no seu posterior xuízo e encarceramento. Antony Blinken -que formou parte do Consello de Seguridade Nacional do presidente estadounidense Bill Clinton e actualmente é secretario de Estado do presidente Joe Biden- afirmou que *"Estados Unidos esta decidido a levar a Öcalan ante a xustiza. Proporcionamos toda a axuda necesaria a Turquía. Pero queríamos que tivese dereitos democráticos, como todo o mundo. O xuízo levouse a cabo de forma aberta e xusta"*.

¿POR QUÉ SON IMPORTANTES AS TEORÍAS DE ÖCALAN?

A pesar destas restricións e violacións dos seus dereitos, Abdullah Öcalan aproveitou a súa estancia en prisión para buscar de forma activa solucións integrais aos problemas de Turquía e a rexión. Desde a súa detención, escribiu nove libros, un protocolo e unha "Folla de Ruta".

Nos seus escritos, Öcalan, propuxo novas teorías políticas para o movemento curdo que redefiniron e revolucionaron o concepto de autodeterminación. Un novo Estado-nación, argumentaba, non podía resolver os problemas causados pola imposición de Estados-nación a unha rexión multiétnica e plurirrelixiosa, por potencias estranxeiras hai un século. Ao loitar por unha Estado-nación, o movemento curdo podería reproducir inadvertidamente as estruturas de poder e opresión que utilizaban os Estados.

No seu lugar, argumentou, os curdos e os pobos veciños deberían construír democracias ascendentes baseadas na igualdade de todas as etnias, relixións e linguas, a liberación da muller, as economías cooperativas e a protección do medio ambiente. Poderían facelo onde quixera que vivisen, facendo que as fronteiras fosen irrelevantes.

Estas teorías inspiraron ás multiétnicas e multirrelixiosas Unidades de Protección Popular (YPG), Unidades de Defensa das Mujeres (YPG) e Forzas Democráticas Sirias (SDF) que derrotaron ao chamado Estado Islámico (ISIS) en Siria. Constituiron a base do modelo político único da Administración Autónoma do Norte e o Leste de Siria, que estableceu un goberno autónomo a pesar das ameazas de Estados e grupos extremistas de todos os bandos, ofrecendo estabilidade e promovendo a coexistencia das mulleres e as distintas minorías étnicas e relixiosas en toda Siria.

"Se vou a ser un loitador pola liberdade, non podo simplemente ignorar isto: a revolución das mulleres é unha revolución das mulleres é unha revolución dentro doutra revolución".

- Abdullah Öcalan

Os movementos da sociedade civil e políticos pro-democráticos que se resisten á autocracia nacionalista-islamita en Turquía, liderados polo Partido Democrático dos Pobos (HDP), basearon a súa visión do pluralismo, a democracia e a liberación da muller e a súa decisión de unir a loita curda ás loitas doutros grupos oprimidos en Turquía nas ideas de Öcalan.

O lema "jin, jyan, azadî" - "muller, vida, liberdade"-, que se converteu no berro de guerra do movemento de protesta liderado por mulleres que desafiaba ao réxime iraniano contrario ás mulleres e aos curdos, procede das ideas e os escritos de Öcalan.

As ideas de Öcalan tamén ofrecían un marco único para unha solución política á cuestión curda en Turquía, unha solución que cumprise e mesmo superase as normas internacionais de democracia, dereitos humanos e Estado de dereito e que puidese aplicarse dentro das fronteiras existentes sen recorrer á forza.

Cando Öcalan foi capaz de comunicar estas ideas aos seus seguidores e á comunidade internacional en xeral, a democracia en Turquía e a paz en Oriente Próximo parecía que ía prevalecer. De 2007 a 2011, a súa histórica "Folla de Ruta" constituíu a base da primeira rolda de negociacións entre o movemento curdo e o Estado turco.

De 2013 a 2015, foi o principal negociador nun segundo intento histórico de resolver a cuestión curda de Turquía na mesa de negociacións. Durante este período, o cesamento do fogo convocado por Öcalan durou máis de dous anos, a poboación do Curdistán iraquí e do norte e leste de Siria viviu libre das bombas turcas e das tropas de ocupación, e un espazo democrático sen precedentes na política turca permitiu ao HDP obter un asombroso 13% dos votos.

Con todo, a paz e a democracia ameazaban o poder do entón primeiro ministro Recep Tayyip Erdogan, polo que abandonou as conversacións, condenando a Öcalan ao illamento, aos curdos e progresistas de Turquía á ditadura e ao Curdistán iraquí e ao norte e leste de Siria a unha guerra sen fin. Hoxe, mentres Turquía ameaza todos os logros curdos fose do territorio e reprime a disidencia no interior, Öcalan leva case tres anos sen poder entrar en contacto co mundo exterior.

Os réximes autoritarios, nacionalistas e fundamentalistas relixiosos e as potencias estranxeiras que os apoian temen a difusión das teorías de Öcalan porque poden desafiar as ideoloxías opresivas e poderían traer a paz e a coexistencia a longo prazo a Oriente Próximo. Para impedilo, mantiveron o seu illamento e intensificaron os ataques contra os curdos e as forzas progresistas e democráticas de todo o mundo.

"O dereito de autodeterminación dos pobos inclúe o
dereito a un estado propio. Sin embargo, a
fundación dun Estado non aumenta a liberdade dun
pobo".
- Abdullah Öcalan

¿CAL É O PAPEL DE ÖCALAN NOS ESFORZOS CURDOS POLA PAZ?

O movemento curdo tomou repetidamente medidas unilaterais para poñer fin á súa loita armada e atopar unha solución política xusta e democrática á cuestión curda na mesa de negociacións.

Consideran a resistencia armada como unha táctica de último recurso, en consonancia cos principios internacionais sobre o dereito á autodeterminación e os medios para conseguilo. Os tribunais recoñeceron ao PKK como parte lexítima nun conflito armado non internacional.

Abdullah Öcalan iniciou el mesmos numerosos esforzos de paz e creou o marco político que fai posible a paz. Leva máis de 30 anos loitando por transformar o conflito armado do Curdistán nun conflito político. Ao avogar constantemente por unha solución pacífica, converteuse na voz máis importante a favor da paz no movemento de liberación kurdo. Así o recoñeceu implicitamente o Estado turco, que o considera a "figura chave" para un proceso de solución.

Desde finais da década de 1980, Öcalan declarou en entrevistas con xornalistas turcos que prefería un acordo pacífico co Estado turco a unha guerra interminable. En 1993 declarou o primeiro cesamento do fogo unilateral do PKK, a propósito de que non era unha decisión popular.

Este foi o primeiro do nove cesamento do fogo declarados polo PKK, o máis recente dos cales se declarou en 2023. O Goberno de Turquía só adheriuse a un: o cesamento do fogo de 2013, que abriu o camiño para as conversacións en curso entre Öcalan e o Estado turco, o cal unca se moveu para aplicar un cesamento do fogo sen pasos previos por parte curda.

A pesar do seu illamento case total nunha prisión insular de máxima seguridade en violación do dereito turco e internacional, Öcalan esbozou un marco teórico xeneral para unha solución política que concilie a integridade territorial de Turquía co dereito curdo á autodeterminación mediante a democratización e o cambio social, en consonancia cos principios de dereitos humanos e boa gobernanza recollidos nos tratados internacionais asinados por Turquía e os seus aliados.

Ao facelo, criticou as súas propias conviccións anteriores sobre o papel da violencia e iniciou un debate máis amplo no movemento curdo e a sociedade curda sobre como acabar dunha vez co círculo vicioso da violencia que marcou a historia do Curdistán, Oriente Próximo e o mundo.

Os actores políticos e militares curdos inspirados polas ideas de Öcalan puxeron a proba estas teorías sobre o terreo, onde demostraron a súa eficacia á hora de cuestionar os problemas que están na raíz das interminables guerras en todo Oriente Próximo: a ocupación e o autoritarismo, o nacionalismo, o fundamentalismo relixioso, a opresión da muller, as crises ecolóxicas e outros problemas. Abordaron as súas propias deficiencias e adaptáronse ás novas circunstancias.

Ningún dirixente turco fixo nunca unha proposta comparativamente exhaustiva, nin se aplicou plenamente en Turquía ningunha reforma baseada nas experiencias de 40 anos de conflito.

Celebráronse dúas roldas de diálogo entre Turquía e o movemento curdo. Aínda que ningunha destas roldas de diálogo conduciu a unha solución satisfactoria, demostraron que ambas as partes podían respectar o cesamento do fogo e establecer conversacións. Desde 2009 ata mediados de 2011, celebráronse negociacións secretas, máis tarde coñecidas como Proceso de Oslo, entre Öcalan, unha delegación designada polo goberno en representación do Estado turco e altas personalidades políticas curdas.

O tema era unha solución política á cuestión curda. Baseándose na "Folla de Ruta" para as Negociacións", da que Öcalan foi autor en 2009 e que se gañou a admiración mesmo dos seus interlocutores turcos, as partes acordaron tres protocolos e contiñan un plan por fases para o fin do conflito e unha solución política á cuestión curda. Con todo, o goberno turco optou por non aplicar o plan, e a guerra volveu ao Curdistán.

A sociedade curda emprendeu accións masivas para facer posible a paz e a participación de Öcalan nas conversacións. En setembro de 2012, nun intento por retomar o diálogo, máis de 700 presos curdos de toda Turquía iniciaron unha folga de fame. Contaron co apoio de innumerables curdos do montón e activistas de dereitos humanos en Turquía,

en Europa e en todo o mundo. Esixían o dereito para utilizar a lingua curda, o fin do illamento de Öcalan e a continuación das negociacións.

En novembro, ao cumprirse o sesaxésimo oitavo día de folga de fame, Öcalan pediu que rematase, e así foi. A pesar do illamento total, Öcalan mantiña a súa autoridade sobre a comunidade curda dentro e fóra de Turquía, o que lle convertía en participante inevitable e líder de calquera posible negociación futura. As conversacións coa delegación estatal renováronse e, o 3 de xaneiro de 2013, a primeira delegación do BDP puido visitar a Öcalan en Imrali.

En marzo de 2013, Öcalan convocou un cesamento do fogo que durou máis de dous anos. Podería dicirse que este cesamento do fogo permitiu a apertura democrática máis importante nun século de historia turca e deu ao movemento curdo o espazo que necesitaba para responder militarmente o ascenso do ISIS en Siria e Iraq, salvando innumerables vidas en Oriente Medio e en todo o mundo.

Estas roldas de conversacións amosaron o papel de Öcalan como principal negociador e o papel das súas ideas para atopar solucións que tódalas partes puideran debater e aplicar. A súa participación libre e activa nas negociacións continúa a ser, por tanto, unha importante esixencia entre curdos e os seus aliados.

O goberno de Erdogan entrara nas conversacións coa esperanza de que o seu gobernante Partido da Xustiza e o Desenvolvemento (AKP) obtivese un maior apoio curdo. Non foi así: Os curdos aproveitaron a apertura democrática proporcionada pola paz para votar a partidos procurdos. Desde que o Goberno de Turquía abandonou as conversacións en 2015, o movemento curdo ha pedido reiteradamente apoio internacional para un novo diálogo. Erdogan, pola contra, fixo campaña a favor da guerra.

En 2019, cando Öcalan puido comunicarse por última vez cos seus avogados, declarou que podería resolver a cuestión curda de Turquía nunha semana e expresou o seu desexo de que o conflito de Turquía coa Administración Autónoma do Norte e Leste de Siria resolvécese pacificamente. O Estado turco, con todo, puxo fin a estas reunións e lanzou unha nova operación militar, dous meses despois, contra o territorio curdo situado nas fronteiras do Estado.

O PKK declarou un cesamento do fogo unilateral desde a continuación do conflito. En febreiro de 2023, tras o mortífero terremoto en Siria e Turquía, o grupo declarou o fin da acción militar en Turquía por razóns humanitarias, co obxectivo declarado de permitir que todos os recursos centrásense nos labores de rescate e recuperación.

Prorrogouse ata maio de 2023 para permitir que as eleccións turcas celebrásense nunha contorna de paz. Con todo, os dirixentes turcos non responderon, mantiveron o illamento de Öcalan, bombardearon Iraq e Siria e desenvolveron a súa campaña electoral sobre o medo e o militarismo. A guerra continúa hoxe.

CAMPAÑAS GLOBAIS EN SOLIDARIEDADE CON ÖCALAN

A importancia da participación de Öcalan nas conversacións de paz e o valor das súas teorías para as loitas globais pola liberdade e a democracia inspiraron unha solidariedade mundial masiva.

Os curdos e os seus amigos de todo o Curdistán, Oriente Medio e o mundo emprenderon campañas masivas para conseguir a liberdade de Öcalan e permitirlle participar plenamente na procura dunha solución política xusta e democrática á cuestión curda. Nelas participaron diversas tácticas e actores. A nosa campaña unirá e basearase nestes amplos esforzos.

Iniciativa Internacional Liberdade para Öcalan

Tras a captura de Öcalan en 1999, creouse a iniciativa internacional "Liberdade para Öcalan - Paz no Curdistán". A Iniciativa Internacional considérase unha iniciativa de paz que traballa por unha solución pacífica e democrática da cuestión curda na que curdos, turcos e todos os pobos de Mesopotamia convivan pacificamente. A Iniciativa Internacional comprométese a desempeñar o seu papel en prol da paz mediante un intenso labor de presión e relacións públicas. As publicacións periódicas e unha política equilibrada de fronte ao público son parte central do seu labor.

Esforzos legais

Durante 25 anos, os avogados de Öcalan enfrontáronse a persecución, ameazas e encarceramento por esixir que Turquía aplique as súas propias leis e os principios internacionais básicos en relación co seu caso. Isto traducíuse en varias vitorias xurídicas internacionais.

O Tribunal Europeo de Dereitos Humanos fallou a favor de Öcalan, declarando que Turquía violou o seu dereito á liberdade e á seguridade e a un xuízo xusto, que a presenza dun xuíz militar en partes do proceso violou o dereito a un tribunal independente e que a imposición da pena de morte tras un xuízo inxusto constituíu trato cruel e inhumano.

O Comité para a Prevención da Tortura do Consello de Europa advertiu en repetidas ocasións de que o trato que Turquía dispensa a Öcalan en prisión viola o dereito internacional vinculante.

En 2022, 350 avogados de 22 países solicitaron ao Ministerio de Xustiza de Turquía visitar a Öcalan en prisión. 750 avogados de Turquía e máis de 1.000 avogados de Siria solicitaron representar a Öcalan. A principios de 2023, a Delegación contra o Illamento visitou Turquía na súa representación.

Protestas masivas

Todos os anos, o 15 de febreiro, aniversario do secuestro de Öcalan en Quenia en 1999, os curdos de todo o mundo maniféstanse en protesta.

O 9 de outubro, con motivo do aniversario da súa saída forzada de Siria en 1998, celébranse manifestacións en toda Turquía e o Curdistán: entre elas, en Gemlik, a cidade situada fronte á illa de Imrali, e en

ciudades curdas de Siria, onde as ideas de Öcalan inspiraron a derrota do ISIS e onde moitos curdos coñecérono persoalmente.

Todos os anos, o 4 de abril, día dos aniversarios de Öcalan, os curdos viaxan a Amase, o pobo onde naceu, e celébrano plantando árbores.

Campañas de recollida de sinaturas

Durante unha campaña de recollida de sinaturas realizada en 2005-2006, uns 3,5 millóns de persoas de todo o Curdistán asinaron unha declaración na que afirmaban que consideraban a Öcalan o seu líder político.

O número de sinaturas foi notable se se ten en conta que a campaña levou a cabo baixo enormes restricións: Turquía, Siria e Irán declarárona ilegal. Varias persoas que participaron foron condenadas a anos de prisión.

En 2015, recolléronse no Curdistán, Oriente Próximo e outros lugares a asombrosa cifra de 10,3 millóns de sinaturas esixindo a liberdade de Öcalan e o seu recoñecemento como representante político, e presentáronse ante o Consello de Europa.

En 2023, recolléronse case tres millóns de sinaturas, só no norte e o leste de Siria, esixindo a liberdade de Öcalan. As firmas presentáronse ao Consello de Europa en agosto.

Folgas de fame

En 2007, iniciouse unha folga de fame en Estrasburgo (Francia) para protestar polo envelenamento de Öcalan. Unha onda de protestas estendeuse rapidamente polo Curdistán, Turquía e Europa.

Nunha segunda folga de fame, que comezou en Estrasburgo e Turquía en 2011, máis de 700 presos curdos e moitas individualidades curdas de todo o mundo

esixiron o dereito para falar a súa lingua materna e insistiron en que o Estado turco negociase con Öcalan.

En 2018 e 2019, unha campaña de folgas de fame lanzada pola deputada encarcerada do HDP, Leyla Güven, creceu ata involucrar por centos de presos políticos kurdos e activistas en Turquía e máis aló esixindo o fin do illamento de Öcalan. As folgas de fame deron lugar ás primeiras reunións de Öcalan cos seus avogados en anos a principios de 2019. As reunións producíronse periodicamente ata agosto de 2019. Desde entón non se lle permitiu reunirse cos seus avogados.

Vixilia por Öcalan

O 25 de xuño de 2012, os curdos comezaron a celebrar unha vixilia diaria fronte ao edificio do Consello de Europa en Estrasburgo. Piden a liberación de Öcalan e están decididos a continuar a vixilia ata que se acade este obxectivo. Esta vixilia segue en curso na actualidade.

Campaña sindical

A campaña sindical Freedom for Öcalan UK foi lanzada en 2016 no Parlamento británico por UNITE e GMB, tras a indignación masiva do movemento sindical polo apoio de Turquía ao ISIS e a súa negativa para axudar aos curdos sirios a defenderse do grupo extremista en Kobanê.

Desde entón creceu ata incluír a 14 sindicatos importantes e obtivo o apoio do Congreso de Sindicatos. Uníronse á campaña e lanzaron iniciativas propias sindicatos de Europa, América Latina e África.

En xullo de 2023, unha coalición de máis de 40 sindicatos, gobernos locais, partidos e movementos e intelectuais celebraron unha conferencia de prensa en Bruxelas esixindo medidas urxentes para garantir a seguridade e o benestar de Öcalan.

Cidadanía de honra

13 municipios concederon a Öcalan a cidadanía honoraria. Moitos están en Italia, un dos países polos que viaxou Öcalan antes da súa captura: Palermo, Napoli, Palagonia, Reggio Emilia, Riace, Martano, Pinerolo, Castel de Giudice, Castel Bottaccio, Berceto, Cinquefrondi, Fossalto eta Rende. Os líderes destes municipios pronunciáronse contra o illamento de Öcalan, esixiron unha solución política á cuestión curda en Turquía e protestaron contra os ataques turcos no norte e o leste de Siria.

Conferencias internacionais

Celebráronse conferencias sobre as teorías de Öcalan en distintos países de Europa, América Latina, o Curdistán e Oriente Medio en xeral, que atraeron a atención de partidos políticos, movementos sociais, académicos, activistas e outras persoas que buscan comprender as súas ideas e a forma en que o movemento curdo aplícaas na práctica, así como construír a solidariedade internacional.

En 2023 celebráronse conferencias internacionais en Hamburgo (Alemaña) e Bogotá (Colombia). Estas conferencias contaron con centos de participantes a pesar da activa censura e represión.

Delegacións

En 2005, unha delegación ad hoc tentou visitar Imrali tras un ano de prohibición de visitas imposta a Öcalan. Durante os últimos 10 anos, organizáronse delegacións internacionais de paz para avaliar a situación de Öcalan, esixir reunións e o fin do illamento, e reunirse con expertos xurídicos e organizacións de dereitos humanos que traballan pola paz.